

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 21 päivänä toukokuuta 2014,

ehdotuksesta asetukseksi rahamarkkinarahastoista

(CON/2014/36)

(2014/C 255/04)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 13 päivänä marraskuuta 2013 Euroopan unionin neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahamarkkinarahastoista ⁽¹⁾ (jäljempänä 'ehdotettu asetusta').

EKP:n toimivalta antaa lausunto ehdotetusta asetuksesta perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan, sillä ehdotettu asetusta sisältää säännöksiä, jotka vaikuttavat Euroopan keskuspankkijärjestelmän rooliin myötävaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän politiikan moitteettomaan harjoittamiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

Yleiset huomautukset

1. Ehdotettu asetusta on osa laajempaa kansainvälistä työtä varjopankkitoimintaa harjoittaviin yhteisöihin sovellettavan sääntelykehiksen kehittämiseksi. Kuten eurojärjestelmän vastauksessa varjopankkitoimintaa koskevaan Euroopan komission vihreään kirjaan (jäljempänä 'eurojärjestelmän vastaus') korostettiin, EKP on erittäin kiinnostunut varjopankkitoiminnan kehityksestä, koska sillä voi olla merkittävä vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen ⁽²⁾.
2. Erityisesti rahamarkkinarahastoja koskevan sääntelyn osalta kansainvälinen arvopaperimarkkinavalvojien järjestö (International Organization of Securities Commissions, IOSCO) antoi lokakuussa 2012 suosituksia ⁽³⁾, joita finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (Financial Stability Board, FSB) myöhemmin kannatti; Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK) puolestaan antoi komissiolle osoitetut politiikkasuosituksensa joulukuussa 2012 ⁽⁴⁾. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (EAMV) edeltäjä Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea (CESR) hyväksyi vuonna 2010 eurooppalaisten rahamarkkinarahastojen yhteistä määritelmää koskevat suuntaviivat (jäljempänä 'CESR:n suuntaviivat') ⁽⁵⁾, joita EKP on noudattanut, mukauttaen tilastointitarkoituksiin sovellettavaa rahamarkkinarahastojen määritelmää ⁽⁶⁾.

Erityiset huomautukset

1. Ehdotetun asetuksen ja siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) sekä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevan sääntelykehiksen toisiaan täydentävä luonne

⁽¹⁾ COM (2013) 615 final.

⁽²⁾ Ks. "Commission's Green Paper on shadow banking, the Eurosystem's reply", 5.7.2012, saatavilla EKP:n verkkosivuilla www.ecb.europa.eu

⁽³⁾ Ks. "Policy recommendations for money market funds, Final report", FR07/12, 9.10.2012 (jäljempänä 'IOSCO:n suositukset'), saatavilla IOSCO:n verkkosivuilla www.iosco.org

⁽⁴⁾ Ks. Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus rahamarkkinarahastoista, annettu 20 päivänä joulukuuta 2012 (EUVL C 146, 25.5.2013, s. 1) (jäljempänä 'EJRK:n suositus').

⁽⁵⁾ Ks. CESR:n "Guidelines on a common definition of European money market funds", 19.5.2010, saatavilla EAMV:n verkkosivuilla www.esma.europa.eu

⁽⁶⁾ Ks. Euroopan keskuspankin asetusta (EU) N:o 1071/2013, annettu 24 päivänä syyskuuta 2013, rahalaitossektorin taseesta (EKP/2013/33) (EUVL L 297, 7.11.2013, s. 1).

Ehdotetussa asetuksessa esitetyn, rahamarkkinarahastoja koskevan järjestelmän on tarkoitus täydentää sijoitusrahastojen toimintaan liittyviä nykyisiä sääntöjä⁽¹⁾ joista jo säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY⁽²⁾ (jäljempänä 'yhteissijoitusyrityksiä koskeva direktiivi') ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2011/61/EU⁽³⁾ (jäljempänä 'vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskeva direktiivi'). Näissä kahdessa direktiivissä esitetyt säännöt sitovat markkinaosapuolia vasta, kun ne on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä⁽⁴⁾. Näin ollen EKP suosittelee, että ehdotetussa asetuksessa selvennetään yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevan direktiivin täytäntöönpanevien kansallisten säännösten sekä ehdotetun asetuksen suoraan sovellettavien säännösten keskinäinen vuorovaikutussuhde ja varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset eri lainkäyttöalueiden välillä niin pitkälti kuin mahdollista. Olisi erityisesti varmistettava, että rahamarkkinarahastoille myönnetään toimilupa vain silloin, kun ne noudattavat kaikkia toimiluvulle asetettuja edellytyksiä joko yhteissijoitusyrityksiä koskevan direktiivin tai sijoitusrahastojen hoitajia koskevan direktiivin mukaan⁽⁵⁾.

2. Rahoitusvakauteen liittyvät näkökohdat

- 2.1 Ehdotettu asetus on yhdenmukainen rahamarkkinarahastoille tarkoitettujen kansainvälisten poliittisten standardien kanssa⁽⁶⁾. Kuten eurojärjestelmän vastauksessa todettiin, finanssikriisi toi esiin rahamarkkinarahastosektorilta peräisin olevia, erityisiä rahoitusvakauteen ja systeemiriskeihin liittyviä huolenaiheita, jotka edellyttävät huolellista pohdintaa.
- 2.2 Samoin kuin talletuksia vastaanottavat pankit tallettajiaan kohtaan, rahamarkkinarahastot sitoutuvat osakkeenomistajiaan kohtaan antamaan välittömästi likviditeettiä pyydettyä, mikä saattaa hämärtää näiden rahastojen ja pankkien välistä eroa. Ottaen huomioon, että rahamarkkinarahastot myös myötävaikuttavat maturiteettitransformaatioon⁽⁷⁾, osakkeenomistajien tekemät äkilliset ja suuret lunastusvaatimukset voivat johtaa siihen, että rahamarkkinarahaston on vähennettävä sijoituksiaan rahamarkkinainstrumentteihin. Toisin kuin pankeilla, rahamarkkinarahastoilla ei ole käytettävissään julkisia turvaverkkoja, kuten keskuspankkirahoitusta ja talletussuojaa, minkä vuoksi pahimmassa tapauksessa luottamuksensa menettäneet rahamarkkinarahaston osakkeenomistajat pyrkivät hyödyntämään ensimmäisen toimijan etua. Tämä voi lopulta johtaa rahamarkkinarahaston sijoittajapakoon, niin että omaisuuseriä on myytävä alihintaan. Tämä riski on erityisen vakava kiinteän nettoarvon (constant net asset value, CNAV) rahamarkkinarahastoissa sikäli, että liiketoimintamallinsa vuoksi niiden voidaan lopulta katsoa olevan kykenemättömiä lunastamaan osuuksiaan tai osakkeitaan nimellisarvosta.
- 2.3 Rahoitusvakauden näkökulmasta rahamarkkinarahaston sijoittajapako heikentäisi rahamarkkinoiden toimintaa, lisäksi rahoitusriskien leviämistä ja kasvua koko järjestelmässä ja vaikuttaisi pääasiassa sellaisiin rahoituksen välittäjiin, kuten pankkeihin, jotka merkittävässä määrin tukeutuvat rahamarkkinarahastoihin lyhytaikaisen rahoituksen lähteenä.
- 2.4 Lisäksi useat suuret eurooppalaiset pankit toimivat rahamarkkinarahastojen järjestäjinä. Tämä seikka aiheuttaa rahoituksellisia ja maineeseen liittyviä riskejä järjestäjinä toimiville laitoksille, jotka voivat näin ollen joutua tukemaan ja lopulta pelastamaan näitä rahastoja. Tämä rahamarkkinarahastojen ja muiden rahoituksen välittäjien keskinäinen yhteys on myös perusteena rahamarkkinarahastoja koskevan säädöskehityksen uudistamiselle.

⁽¹⁾ Asetusehdotuksen 6 artikla.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽³⁾ Direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Näitä sääntöjä on edelleen täsmennetty useissa EAMV:n antamissa suuntaviivoissa, jotka eivät ole sitovia. Ks. esim. EAMV:n "Guidelines on key concepts of the AIFMD", 24.5.2013 (ESMA/2013/600) ja CESR:n "Guidelines concerning eligible assets for investment by UCITS", 19.3.2007 (CESR/07-044), kumpikin saatavilla EAMV:n verkkosivuilla www.esma.europa.eu

⁽⁵⁾ Ks. muutos 2.

⁽⁶⁾ Ehdotettuun asetukseen suhtauduttiin myönteisesti myös 15.11.2013 päivätyssä mietintöluonnoksessa ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahamarkkinarahastoista (COM(2013)0615 – C7-0263/2013 – 2013/0306(COD)), saatavilla Euroopan parlamentin verkkosivuilla www.europarl.europa.eu

⁽⁷⁾ Rahamarkkinarahastot myötävaikuttavat maturiteettitransformaatioon siten, että ne sijoittavat yrityksiltä saamiaan lyhytaikaisia rahavaroja esimerkiksi pankkien liikkeeseen laskemiin yritystodistuksiin (joiden maturiteetti on tyypillisesti yksi kuukausi tai pidempi).

3. Kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastot

- 3.1 Tätä taustaa vasten kansainvälisellä tasolla vallitsee yksimielisyys siitä, että on tärkeää puuttua kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoista johtuviin riskeihin ⁽¹⁾. Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä kannatti IOSCON työtä ⁽²⁾ ja ehdotti kahta vaihtoehtoista ratkaisua edellä mainittuihin riskeihin puuttumiseksi: a) poistetaan rahamarkkinarahastojen sijoittajapaolle altistumista lisäävät ominaisuudet siten, että vaaditaan siirtymistä pois kiinteän nettoarvon mallista tai b) sallitaan rahamarkkinarahastoille kiinteän nettoarvon mallin käyttö edellyttäen, että ne noudattavat vaatimuksia, jotka toiminnallisesti vastaavat pankkien vakavaraisuussääntelyä.
- 3.2. Vaikka konkreettisesti toteutetut politiikkatoimet voivat vaihdella markkinoiden erityispiirteistä riippuen, yleisesti ottaen on tärkeää saavuttaa laaja yhtenäisyys kansainvälisellä tasolla, jotta voidaan välttää tärkeiden lainkäyttöalueiden, etenkin Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen (jossa sijaitsee erittäin merkittävä osa maailman rahamarkkinarahastoista) väliset sääntelyerot ja niiden mahdollinen hyväksikäyttö. Yhdysvalloissa toimivaltaiset viranomaiset arvioivat edelleen vaihtoehtoisia lähestymistapoja, jotka vaihtelevat kiinteän nettoarvon rahastojen pakollisesta muuntamisesta likviditeettimaksujen ja lunastusporttien käyttöönottoon ⁽³⁾.
- 3.3 Tältä osin ehdotetussa asetuksessa säädettäisiin rahoitusvakauten liittyviin riskeihin puuttumiseksi kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoihin sovellettavasta nettoarvopuskurista, ja näin ollen vältettäisiin siirtyminen vaihtuvan nettoarvon malliin. EKP toteaa, että ehdotetussa asetuksessa ⁽⁴⁾ edellytetyn nettoarvopuskurin tarkoituksena on parantaa kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen häiriönsietokykyä ja kykyä maksaa takaisin lunastusta vaativien sijoittajien osuudet lyhyellä varoitusajalla. EKP muistuttaa, että EJRK on aikaisemmin suosittanut pakollista siirtymistä pois kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen mallista ⁽⁵⁾ ja sulkenut pois vakavaraisuusvaatimusten soveltamisen mahdollisuuden, koska viimeksi mainittujen vaatimusten asettaminen todennäköisesti lisäisi jo hyvin keskittyneen sektorin keskittymistä entisestään, ja johtaisi sen vuoksi suurempiin riskikeskittymiin makrovakauden näkökulmasta ⁽⁶⁾. EKP toteaa, että komissio perustelee nettoarvopuskurivaihtoehtoa tarpeella välttää se, että kaikkien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen nettoarvon muuttuminen aiheuttaisi mahdollisesti häiriöitä reaali-talouden rahoitukselle (ja erityisesti yhteisöille, jotka ovat riippuvaisia rahamarkkinarahastojen pitämien lyhytaikaisen velan liikkeeseenlaskusta) ⁽⁷⁾. EKP katsoo, että tämä ehdotus on toimi, jolla puututaan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoista johtuviin riskeihin ja joka on linjassa FSB:n kannattamien IOSCON suositusten kanssa, sekä toteaa, että komission suorittama ehdotetun säännösten asianmukaisuuden uudelleentarkastelu kolme vuotta asetuksen voimaantulon jälkeen ⁽⁸⁾ tarjoaa mahdollisuuden harkita asiaa uudelleen ja toimeenpanna EJRK:n suositus.
- 3.4 Puskuriin liittyy kuitenkin eräitä näkökohtia, joita olisi tarpeen arvioida tarkemmin.

- a) Puskurin laskemisen osalta asetusehdotuksessa todetaan, että kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoihin sovellettavan puskurin olisi oltava vähintään kolme prosenttia omaisuuserien kokonaisarvosta, eli puskuri ei ole riskiperusteinen. Sillä seikalla, että tämä sääntö ei ota huomioon rahamarkkinarahaston riskiprofiilia puskuria sovellettaessa, voi olla ei-toivottuja seurauksia kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen sijoituspolitiikkaan. Markkinoiden paine puskurin keräämiseksi tai täydentämiseksi nopeasti voi kannustaa niitä kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja, joiden riskiprofiili on matala, lisäämään tuottavuustavoitteitaan.

⁽¹⁾ Ks. IOSCON suositusten suositus 10 sekä EJRK:n suosituksen suositus A.

⁽²⁾ Ks. Consultative Document "Strengthening Oversight and Regulation of Shadow Banking: An Integrated Overview of Policy Recommendations", 18.11.2012, saatavilla FSB:n verkkosivuilla www.financialstabilityboard.org

⁽³⁾ Yhdysvaltain rahoitusvakauden valvonnasta vastaava viranomainen (Financial Stability Oversight Council, FSOC) on esittänyt yhtenä poliittikkavaihtoehtona riskiperusteisen nettoarvopuskurin käyttöönottoa suosituksissaan keskinäisten rahamarkkinarahastojen sääntelyn uudistamiseksi (ks. Proposed Recommendations Regarding Money Market Mutual Fund Reform, 13.11.2012, saatavilla Yhdysvaltain valtiovarainministeriön verkkosivuilla www.treasury.org). Hiljattain Yhdysvaltojen arvopaperi- ja pörssikomitea (Securities and Exchange Commission, SEC) antoi sääntelyä koskevan ehdotuksen, jossa esitetään eri vaihtoehtoja: a) pakollinen muuntaminen vaihtuvan nettoarvon (VNAV) rahamarkkinarahastoiksi, lukuun ottamatta sellaisia kiinteän nettoarvon rahastoja, joiden riskiprofiili on matala (niin kutsutut julkiset rahamarkkinarahastot ja vähittäismarkkinoille tarkoitetut rahamarkkinarahastot); b) likviditeettimaksujen ja lunastusporttien käyttöönotto, riippuen rahaston hallituksen hyväksynnästä, ks. tästä säädösehdotukset keskinäisiin rahamarkkinarahastoihin (tai "rahamarkkinarahastoihin") vuoden 1940 sijoitusyhtiölain (Investment Company Act) mukaan sovellettavien sääntöjen muuttamiseksi, SEC Release No 33-9408 (5.6.2013), Federal Register Vol. 78, No 118, s. 36834 (19.6.2013), saatavilla SEC:n verkkosivuilla www.sec.gov

⁽⁴⁾ Asetusehdotuksen 30 artikla.

⁽⁵⁾ Ks. EJRK:n suosituksen suositus A.

⁽⁶⁾ Ks. EJRK:n suosituksen liitteen s. 30.

⁽⁷⁾ Ks. ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksiksi rahamarkkinarahastoista liitteenä oleva vaikutusten arviointi, s. 47 (jäljempänä "vaikutusten arviointi") (SWD(2013) 315 final), 4.9.2013.

⁽⁸⁾ Ehdotetun asetuksen 45 artikla.

- b) Mitä tulee määräaikaan nettoarvopuskurin täydentämiseksi vaaditulle vähimmäistasolle, sen tulisi ihannetapauksessa riippua siitä, miten pieneksi nettoarvopuskuri on ehtynyt sekä puskurin täydentämistä haittaavista yleisistä markkinaolosuhteista. Ottaen huomioon ehdotetussa asetuksessa annetun lyhyen määräajan ⁽¹⁾, EKP ehdottaa, että nettoarvopuskurin ylläpitämiseksi harkittaisiin joustavampia tapoja, mukaan lukien täydentämiseksi varatun määräajan pidentäminen.

4. Ulkopuolinen tuki

- 4.1 EKP pitää myönteisenä sitä seikkaa, että ehdotetussa asetuksessa rajoitetaan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoille annettava ulkopuolinen tuki nettoarvopuskuriin ⁽²⁾. EKP pitää myönteisenä myös sitä, että rahamarkkinarahastot, jotka eivät ole kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja, voivat ottaa vastaan ulkopuolista tukea vain likviditeetin takaamiseksi tietyissä poikkeuksellisissa olosuhteissa kyseisen rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella, ja silloin kun tuen myöntäjään sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, tuen myöntäjän vakavaraisuusvalvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella ⁽³⁾.

Tässä yhteydessä olisi varmistettava, että emoyhtiöiden riskienhallintajärjestelmät saavat asianmukaiset ja säännölliset tiedot ryhmänsä rahamarkkinarahastojen hoitajilta, ja että vakavaraisuusvalvonnasta vastaaville toimivaltaisille viranomaisille annetaan viivytyksettä tiedot olennaisista likviditeettiongelmista, jotka voivat laukaista tuen tarpeen.

EKP katsoo, että tällaisen ulkopuolisen tuen tulisi olla ehdottoman poikkeuksellista. Jotta voitaisiin torjua vaikutusten leviäminen, rahamarkkinarahastojen osuuksien tai osakkeiden lunastamiseen liittyviin vaikeuksiin olisi ensisijaisesti puututtava muilla tavoin, esimerkiksi keskeyttämällä lunastusvaatimukset yhteisjoiutusyrityksiä koskevassa direktiivissä tarkoitetulla tavalla ⁽⁴⁾, tai niin kutsuttujen lunastusporttien avulla ⁽⁵⁾.

- 4.2 Lisäksi kansalliset viranomaiset saattavat arvioida eri tavoin niitä poikkeuksellisia olosuhteita, joissa muille kuin kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoille voidaan antaa suostumus ulkopuolisen tuen vastaanottamiseen ⁽⁶⁾, erityisesti kun riski on ylikansallinen tai laajuudeltaan merkittävämpi. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen näkemykset rahamarkkinarahaston vakaudesta voivat mennä järjestäjäpankin vakauteen liittyvien näkökohtien edelle. Jotta varmistettaisiin näiden säännösten yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa, voitaisiin harkita unionin tasolla tapahtuvaa yhteensovittamista koskevan elementin käyttöönottoa.

5. Rahamarkkinarahastojen riskienhallinta

EKP suhtautuu yleisellä tasolla myönteisesti ehdotetun asetuksen tavoitteeseen ottaa käyttöön asianmukaiset rahamarkkinarahastojen riskienhallintamenetelmät, kuten a) sijoitussalkkuja koskevat tarkat säännöt, jotka ovat CESR:n suuntaviivojen vähimmäisvaatimuksia tiukemmat, b) vaatimus ottaa käyttöön asiakkaiden tuntemista koskevia menettelytapoja ja c) säännöllisten stressitestien tekeminen. Sijoitussalkkua koskevat säännöt rajoittavat rahamarkkinarahastojen varojen puolelta johtuvia likviditeettiriskejä ja mahdollisia keskittymäriskejä, ja asianmukaisen huolellisuuden menettelytapojen käyttöönotto parantaa rahamarkkinarahaston kykyä tunnistaa rahamarkkinarahaston vastuiden puolelta johtuvia mahdollisia riskejä, mukaan lukien sijoittajapaon riski. Lisäksi hyvin suunnitellut stressiskenaariot voivat olla tärkeä väline arvioitaessa tiettyjen kriisitilanteiden vaikutusta, kun taas stressitestien tulos voi antaa johdolle arvokkaita neuvoja siitä, miten rahamarkkinarahastoa voidaan suojata tällaisia haitallisia tapahtumia vastaan.

6. Rahamarkkinarahastojen rooli välittäjinä

- 6.1 EKP toteaa, että jäsenvaltion keskusviranomaisen tai keskuspankin, Euroopan keskuspankin, unionin, Euroopan vakausmekanismin tai Euroopan investointipankin liikkeeseenlaskemiin tai takaamiin korkean luottoluokituksen instrumenttien kelpoisuusvaatimuksiin sovelletaan poikkeuksia ⁽⁷⁾. Nämä poikkeukset ovat linjassa myös samanlaisien, valtion sidoksissa olevia yhteisöjä koskevien poikkeusten kanssa, joita kannatettiin FSB:n viimeaikaisissa ehdotuksissa arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin sovellettavasta markkina-arvon vähimmäisaliarvostuksesta ⁽⁸⁾. EKP toteaa, että nämä poikkeukset on saatettava yhdenmukaisesti osaksi johdon sisäisiä luottoluokitusmenetteilyjä ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Ehdotetun asetuksen 33 artiklan 2 kohta.

⁽²⁾ Ehdotetun asetuksen 29 artiklan 2 kohdan g alakohta.

⁽³⁾ Ehdotetun asetuksen 36 artikla.

⁽⁴⁾ Ks. direktiivin 2009/65/EY 84 artikla.

⁽⁵⁾ Esimerkiksi lunastusmäärien rajoittaminen tiettyyn suhdelukuun tietynä lunastuspäivänä. Ks. IOSCon suosituksen suositus 9.

⁽⁶⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 36 artikla.

⁽⁷⁾ Ehdotetun asetuksen 9 artiklan 3 kohta ja 13 artiklan 5 kohdan a alakohta.

⁽⁸⁾ Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän ”Policy Framework for Addressing Shadow Banking Risks in Securities Lending and Repos”, 29.8.2013, saatavilla FSB:n verkkosivuilla www.financialstabilityboard.org

⁽⁹⁾ Ehdotetun asetuksen 16 artikla.

- 6.2 Vaikka EKP suhtautuu ehdotettuun asetukseen myönteisesti rahoitusvakauden näkökulmasta, se kuitenkin korostaa, että on tarpeen arvioida huolellisesti ehdotettujen toimien yhdistetty vaikutus rahamarkkinarahastojen rooliin rahoituksen välittäjinä unionin rahoitusjärjestelmässä. Erityisesti on mahdollista, että rahamarkkinarahastojen välityskapasiteetti saattaa rajoittua, koska rahamarkkinarahastoilta tullaan vaatimaan, että ne pitävät osan varoistaan (30 %) päivittäin ja viikoittain eräänätyissä omaisuuserissä⁽¹⁾, kun taas tällä hetkellä vastaavia rajoituksia ei ole. Lisäksi hiljattain käyttöön otettu maksuvalmiusvaatimus⁽²⁾, joka kohtelee yrityksistä peräisin olevaa rahoitusta edullisemmin kuin varainhoitajien kautta hankittua rahoitusta, voi kannustaa pankkeja lisäämään rahoituksen hankkimista suoraan yrityksiltä. Lisäksi tulevat säännöt pysyvästä varainhankinnasta voivat vaikuttaa pankkien ja rahamarkkinarahastojen väliseen yhteyteen. Tässä yhteydessä EKP ehdottaa tarkempaa arviointia sen suhteen, miten ehdotettu asetus vaikuttaa pankkien välitysrakenteisiin ja mitä seikkoja voi nousta esiin yhdestä välitysmallista toiseen siirryttäessä. Olisi erityisesti arvioitava, onko varojen siirtyminen rahamarkkinarahastoista pankkijärjestelmään olennainen ja vaikuttaisiko se tosiasiaa lyhytaikaisen rahoituksen markkinoihin⁽³⁾.
- 6.3 Lisäksi rahamarkkinarahastoilla on tärkeä rooli yhtenä merkittävistä sijoittajista lyhytaikaisten arvopaperistettujen omaisuuserien, kuten lyhytaikaisten omaisuusvakuudellisten rahamarkkinavelkakirjojen (ABCP), markkinoilla. ABCP-instrumenttien markkinat ovat tärkeitä lyhytaikaisen velan välittämiseksi reaali taloudelle, esimerkiksi luotto-kaupassa. Ehdotetussa asetuksessa säädetään arvopaperistettuihin omaisuuseriin, joihin rahamarkkinarahastot sijoittavat, sovellettavista kelpoisuusvaatimuksista, mukaan lukien kohde-etuutena olevan omaisuuseräpoolin tyyppiä, luottoriskiä, likviditeettiriskiä ja maturiteettirajaa koskevat vaatimukset⁽⁴⁾. Vaikka EKP myöntää, että nämä vaatimukset lisäävät rahamarkkinarahastojen sijoitussalkkujen läpinäkyvyyttä ja parantavat luotto- ja likviditeettiriskien hallintaa, se ehdottaa, että ABCP-instrumentteihin sijoittamista koskevien suunniteltujen rajoitusten etuja arvioidaan suhteessa siihen, mikä vaikutus niillä on arvopaperistamismarkkinoiden toiminnan ja syvyyden kannalta.
- 6.4 Komissio on jo todennut, että uudistusten toimeenpanon kustannus voi johtaa siihen, että useat olemassa olevat rahastot vetäytyvät markkinoilta⁽⁵⁾, mikä puolestaan voi edelleen lisätä keskittymistä jo ennestään keskittyneillä markkinoilla⁽⁶⁾. Jos tilanne kehittyy tällaiseksi, jäljellä olevat rahamarkkinarahastot voivat tulla systeemisesti tärkeämmiksi erityisesti rahapolitiikan välittymismekanismin kannalta, sillä rahamarkkinarahastot osallistuvat pankkien lyhytaikaisen rahoituksen järjestämiseen. Myös nämä näkökohdat edellyttävät tarkempaa arviointia.

7. Sisäiset luokitusjärjestelmät

Ehdotetussa asetuksessa vaaditaan, että rahamarkkinarahastojen hoitajat pitävät yllä sisäistä luokitusjärjestelmää⁽⁷⁾, ja kielletään rahamarkkinarahastoja ja niiden hoitajia pyytämästä luottoluokituslaitosta tekemään rahamarkkinarahastosta luottoluokitusta⁽⁸⁾. EKP kannattaa tavoitetta, jonka mukaan olisi vähennettävä liiallista turvautumista ulkoisiin luottoluokituksiin⁽⁹⁾. Samanaikaisesti EKP huomauttaa, että sisäiset luokitusmallit voivat tuottaa luottoluokituslaitosten kanssa samanlaisia luottoluokituksia, minkä johdosta korkean luottoluokituksen liikkeeseenlaskijoiden lukumäärä jäisi rajoitetuksi. Näin ollen riski omaisuuserien pakkomyynnistä talouden laskusuhdanteissa ei välttämättä pienene. Kaiken kaikkiaan myös eettiset seikat olisi otettava huomioon, jotta varmistettaisiin, ettei omien etujen ajaminen vaikuta sisäisten luokitusten tuloksiin.

8. Rahamarkkinarahastojen ilmoitusvelvollisuus

- 8.1 Ehdotetun asetuksen voimaantulon jälkeen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä saa perustaa, hoitaa ja markkinoida rahamarkkinarahastoina vain, jos niille on myönnetty asetuksen mukainen toimilupa⁽¹⁰⁾. Rahamarkkinarahastojen nykyinen määritelmä EKP:n rahalaitostilastoja koskevaa tiedonkeruuta varten on yhdenmukaistettu CESR:n suuntaviivojen kanssa, mikä varmistaa rahamarkkinarahastojen yhdenmukaisen kohtelun tilastoinnin ja valvonnan yhteydessä. Näin ollen ehdotetun asetuksen voimaantulon jälkeen⁽¹¹⁾ ja ennen EKP:n tilastoja koskevan sääntelykehityksen tulevia muutoksia on mahdollista, että valvontaan ja EKP:n tilastoihin sovelletaan jonkin aikaa

⁽¹⁾ Ehdotetun asetuksen 21 artikla ja 22 artiklan 1 kohta.

⁽²⁾ Ks. Baselin pankkivalvontakomitean asiakirja "Basel III: The Liquidity Coverage Ratio and liquidity risk monitoring tools", tammikuu 2013 (muutettu tammikuussa 2014), saatavilla Kansainvälisen järjestelypankin verkkosivuilla www.bis.org

⁽³⁾ Nykyisiin rahamarkkinarahastojen hallussa on 38 % pankkisektorin liikkeeseenlaskemasta lyhytaikaisesta velasta. Ks. vaikutusten arviointi, s. 4.

⁽⁴⁾ Ehdotetun asetuksen 10 artikla.

⁽⁵⁾ Ks. vaikutusten arviointi, s. 45.

⁽⁶⁾ Ks. vaikutusten arviointi, s. 44. Komissio huomauttaa erityisesti, että unionin kiinteän nettoarvon rahastojen markkinoilla on tällä hetkellä 23 kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen tarjoajaa, ja että kymmenen suurinta rahastoa jakaa keskenään 85 % markkinoista ja viisi suurinta rahastoa 65 % markkinoista.

⁽⁷⁾ Ehdotetun asetuksen 16 artiklan 2 kohta.

⁽⁸⁾ Ehdotetun asetuksen 23 artikla.

⁽⁹⁾ Ks. lausunto CON/2012/24. Kaikki EKP:n lausunnot julkaistaan EKP:n verkkosivuilla www.ecb.europa.eu

⁽¹⁰⁾ Ehdotetun asetuksen 3 artiklan 1 kohta.

⁽¹¹⁾ Ehdotetun asetuksen 46 artikla.

toisistaan poikkeavia määritelmiä. Tältä osin asetus (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) sisältää rahamarkkinarahastojen tunnistamiskriteerit, jotka ovat pakollisia tilastointitarkoituksissa riippumatta siitä, sovelletaanko niitä valvontatarkoituksiin kansallisella tasolla.

8.2 Ehdotetussa asetuksessa vaaditaan, että rahamarkkinarahastojen hoitajat ilmoittavat tiedot toimivaltaisille viranomaisille neljännesvuosittain. Nämä tiedot luovutettaisiin tämän jälkeen EAMV:lle, jotta se voisi perustaa keskustietokannan kaikista rahamarkkinarahastoista, jotka ovat sijoittautuneet unioniin tai joita hoidetaan tai markkinoidaan unionissa. EKP:llä on pääsy tähän tietokantaan ainoastaan tilastointitarkoituksia varten⁽¹⁾. Vaikka EKP suhtautuu myönteisesti tähän nimenomaiseen viittaukseen, laajempi pääsyoikeus rahamarkkinarahastoja koskeviin muihin tietoihin voi olla välttämätöntä, jotta voidaan varmistaa Euroopan keskuspankkijärjestelmän mahdollisuus myötävaikuttaa i) rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän politiikan moitteettomaan harjoittamiseen ja ii) EKP:n analytyttiin ja tilastointia koskevaan tukeen EJRK:lle⁽²⁾.

9. Muut säännökset

Edellä olevien erityisten huomautusten lisäksi EKP ehdottaa, että ehdotettuun asetukseen tehtäisiin lukuisia teknisiä muutoksia. Ne liittyvät erityisesti siihen, että varmistetaan EAMV:n asianmukainen osallistuminen kaikilla asiaankuuluvilla aloilla⁽³⁾, mutta myös siihen, että varmistetaan määritelmien yhtenäisyys unionin finanssipalveluja koskevassa lainsäädännössä⁽⁴⁾ sekä oikeusvarmuus⁽⁵⁾.

Siltä osin kuin EKP suosittaa ehdotetun asetuksen muuttamista, muutosehdotukset perusteluineen esitetään tämän lausunnon liitteessä.

Tehty Frankfurt am Mainissa 21 päivänä toukokuuta 2014.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Ehdotetun asetuksen 38 artiklan 4 kohta.

⁽²⁾ Ks. muutos 8.

⁽³⁾ Ks. muutokset 6 ja 7.

⁽⁴⁾ Ks. muutos 3.

⁽⁵⁾ Ks. muutokset 4, 5 ja 9.

LIITE

Muutosehdotukset

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
Muutos 1 Johdanto-osan 9 perustelukappale	
<p>”(9) Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea (CESR) on antanut rahamarkkinarahastoja koskevat ohjeet tasa-puolisten vähimmäisedellytysten luomiseksi rahamarkkinarahastojen toiminnalle unionissa, mutta ainoastaan 12 jäsenvaltiota on pannut kyseiset ohjeet täytäntöön yhden vuoden kuluttua niiden antamisesta, mikä osoittaa, että toisistaan poikkeavista kansallisista säännöistä pidetään yhä kiinni. Erilaisilla kansallisilla lähestymistavoilla ei pystytä korjaamaan unionin rahamarkkinoiden heikkouksia, mikä kävi ilmi finanssikriisin aikana, eikä vähentämään leviämiskä, minkä vuoksi ne vaarantavat sisämarkkinoiden toiminnan ja vakauden. Rahamarkkinarahastoja koskevilla yhteisillä säännöillä olisi näin ollen luotava korkeatasoinen sijoittajansuoja ja ehkäistävä ja vähennettävä leviämiskä, joita saattaa aiheutua rahamarkkinarahastoihin kohdistuvan sijoittajapaon vuoksi.”</p>	<p>”(9) Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea (CESR) on antanut rahamarkkinarahastoja koskevat ohjeet tasa-puolisten vähimmäisedellytysten luomiseksi rahamarkkinarahastojen toiminnalle unionissa, mutta ainoastaan 12 ainoastaan 12 jäsenvaltiota on pannut kyseiset ohjeet täytäntöön epäyhtenäisesti yhden vuoden kuluttua niiden antamisesta eli 1.7.2012 mennessä, mikä osoittaa, että toisistaan poikkeavista kansallisista säännöistä pidetään yhä kiinni. Erilaisilla kansallisilla lähestymistavoilla ei pystytä korjaamaan unionin rahamarkkinoiden heikkouksia, mikä kävi ilmi finanssikriisin aikana, eikä vähentämään leviämiskä, minkä vuoksi ne vaarantavat sisämarkkinoiden toiminnan ja vakauden. Rahamarkkinarahastoja koskevilla yhteisillä säännöillä olisi näin ollen luotava korkeatasoinen sijoittajansuoja ja ehkäistävä ja vähennettävä leviämiskä, joita saattaa aiheutua rahamarkkinarahastoihin kohdistuvan sijoittajapaon vuoksi.”</p>

Perustelu

Muutoksen tarkoituksena on kuvata paremmin EAMV:n loppuvuonna 2012 toteuttaman vertaisarvioinnin ⁽²⁾ lopputulosta; siinä tarkasteltiin, miten kansalliset viranomaiset sovelsivat eurooppalaisten rahamarkkinarahastojen yhteistä määritelmää koskevia suuntaviivoja.

Muutos 2

1 artiklan 1 kohta

<p>”1. [...] Tätä asetusta sovelletaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, jotka tarvitsevat direktiivin 2009/65/EY mukaisen luvan toimiakseen yhteissijoitusyrityksinä tai ovat direktiivin 2011/61/EU mukaisia vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja ja jotka sijoittavat lyhytaikaisiin varoihin ja joiden erillisinä tai kumulatiivisina tavoitteina on tarjota rahamarkkinakorkoja vastaavaa tuottoa tai säilyttää sijoituksen arvo.”</p>	<p>”1. [...] Tätä asetusta sovelletaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, jotka tarvitsevat direktiivin 2009/65/EY mukaisen luvan toimiakseen yhteissijoitusyrityksinä tai ovat direktiivin 2011/61/EU mukaisesta toimiluvan saaneiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien hoitamia vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja ja jotka sijoittavat lyhytaikaisiin varoihin ja joiden erillisinä tai kumulatiivisina tavoitteina on tarjota rahamarkkinakorkoja vastaavaa tuottoa tai säilyttää sijoituksen arvo.”</p>
--	--

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
----------------------------	---

Perustelu

Direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa olevan määritelmän mukaan vaihtoehtoisilla sijoitusrahastoilla tarkoitetaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä, joilta ei edellytetä 2009/65/EY 5 artiklan mukaista toimilupaa ⁽³⁾. Tämä määritelmä kattaa myös vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, joita hoitaa kokonaan direktiivin 2011/61/EU soveltamisalan piiristä vapautettu vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja ja joihin voidaan soveltaa esimerkiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 345/2013 olevia sääntöjä ⁽³⁾. Jotta selvennettäisiin, että vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, joita hoitaa muu kuin direktiivin 2011/61/EU mukaisesti toimiluvan saanut hoitaja, eivät kuulu ehdotetun asetuksen soveltamisalan piiriin, 1 artiklan 1 kohdan sanamuotoa olisi muutettava.

Muutos 3

2 artiklan 22 kohta

<p>”(22) ”lyhyksimyyntillä” rahamarkkinainstrumenttien kattamattomaa myyntiä.”</p>	<p>”(22) ”lyhyksimyyntillä” rahamarkkinainstrumenttien kattamattomaa myyntiä sellaisen instrumentin myyntiä, jota rahamarkkinarahasto ei omista tehdessään sopimuksen sen myynnistä, mukaan lukien myynti, jossa rahamarkkinarahasto on myyntiä koskevan sopimuksen tekemisen ajankohtana lainannut rahamarkkinainstrumentin tai sopinut sen lainaamisesta, jotta se voidaan toimittaa selvityksen toteuttamisajankohdaksi.”</p>
--	--

Perustelu

Yhtenäisyyden vuoksi olisi parempi saattaa ehdotetun asetuksen määritelmät yhdenmukaisiksi unionin lainsäädäntöön, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 236/2012 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaan, jo sisältyvien määritelmien kanssa ⁽⁵⁾.

Muutos 4

9 artikla

<p>”9 artikla</p> <p>Hyväksyttävät rahamarkkinainstrumentit</p> <p>1. Rahamarkkinarahasto voi sijoittaa sellaiseen rahamarkkinainstrumenttiin, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:</p> <p>[...]</p> <p>2. Tavanomaisen rahamarkkinarahaston sallitaan sijoittaa myös sellaiseen rahamarkkinainstrumenttiin, jonka tuotto tarkistetaan rahamarkkinakorkoja vastaavaksi 397 päivän välein tai tiheämmin väliajoin ja jonka jäljellä oleva maturiteetti on enintään kaksi vuotta.</p>	<p>”9 artikla</p> <p>Hyväksyttävät rahamarkkinainstrumentit</p> <p>1. Lyhyt Rrahamarkkinarahasto voi sijoittaa sellaiseen rahamarkkinainstrumenttiin, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:</p> <p>[...]</p> <p>2. Tavanomaisen rahamarkkinarahaston sallitaan sijoittaa myös sellaiseen rahamarkkinainstrumenttiin, jonka tuotto tarkistetaan rahamarkkinakorkoja vastaavaksi 397 päivän välein tai tiheämmin väliajoin ja jonka jäljellä oleva maturiteetti on enintään kaksi vuotta. Tavanomainen rahamarkkinarahasto voi sijoittaa sellaiseen rahamarkkinainstrumenttiin, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:</p> <p>(a) se kuuluu johonkin direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 1 kohdan a, b, c tai h alakohdassa tarkoitettuun rahamarkkinainstrumenttien luokkaan.</p>
--	--

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
<p>3. Edellä olevaa 1 kohdan c alakohtaa ei sovelleta jäsenvaltion keskusviranomaisen tai keskuspankin, Euroopan keskuspankin, unionin, Euroopan vakausk mekanismin tai Euroopan investointipankin liikkeeseen laskemiin tai takaamiin rahamarkkinainstrumentteihin.”</p>	<p>(b) sen tuottoa oikaistaan säännöllisesti rahamarkkinoiden olosuhteiden mukaisesti 397 päivän välein tai useammin, eikä sen jäljellä oleva maturiteetti saa ylittää kahta vuotta.</p> <p>(c) rahamarkkinainstrumentin liikkeeseenlaskijalle on myönnetty jompikumpi kahdesta korkeimmasta sisäisestä luottoluokituksesta tämän asetuksen 16–19 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.</p> <p>(d) jos rahamarkkinainstrumentissa on kyse arvopaperistamiseen liittyvästä vastuusta, kyseinen instrumentti täyttää 10 artiklassa säädetyt lisävaatimukset.</p> <p>3. Edellä olevaa 1 kohdan c alakohtaa ja 2 kohdan c alakohtaa ei sovelleta jäsenvaltion keskusviranomaisen tai keskuspankin, Euroopan keskuspankin, unionin, Euroopan vakausk mekanismin / Euroopan rahoitusvakaussäätövälineen tai Euroopan investointipankin liikkeeseen laskemiin tai takaamiin rahamarkkinainstrumentteihin.”</p>

Perustelu

9 artiklan tarkoituksena on oletettavasti täsmentää edelleen 2 artiklan 13 ja 14 kohdassa määriteltyjen ”tavanomaisten rahamarkkinarahastojen” ja ”lyhyiden rahamarkkinarahastojen” välisiä eroja 9 artiklan 1 ja 2 kohtaa koskevin ristiviittauksin. Näin ollen 9 artiklan 1 kohdassa olisi viitattava ”lyhyisiin rahamarkkinarahastoihin”, joiden on sijoitettava rahamarkkinainstrumentteihin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 397 päivää, kun taas ”tavanomaisten rahamarkkinarahastojen” on sijoitettava rahamarkkinainstrumentteihin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään kaksi vuotta. Jotta varmistettaisiin, että myös ”tavanomaiset rahamarkkinarahastot” noudattavat 1 kohdan a, c ja d alakohdassa mainittuja edellytyksiä, 2 kohtaa on laajennettava.

Lisäksi EKP katsoo, että 3 kohdassa säädetty poikkeus soveltuu myös Euroopan rahoitusvakaussäätövälineen (ERVV) liikkeeseenlaskemiin tai takaamiin rahamarkkinainstrumentteihin. Yleisesti ottaen kaikkien ehdotetussa asetuksessa olevien, Euroopan vakausk mekanismia koskevien viittausten on katsottava implisiittisesti soveltuvan myös ERVV:een.

Muutos 5

13 artiklan 3 kohta

<p>”3. Rahamarkkinarahasto ei saa ottaa vastaan 10 artiklassa tarkoitettuja arvopaperistamisia takaisinmyyntisopimuksen osana. Rahamarkkinarahaston takaisinmyyntisopimuksen osana saamia omaisuuseriä ei saa myydä, sijoittaa uudelleen, pantata tai siirtää muulla tavoin toiselle.”</p>	<p>”3. Rahamarkkinarahasto ei saa ottaa vastaan 10 artiklassa tarkoitettuja arvopaperistamisia takaisinmyyntisopimuksen osana. Rahamarkkinarahaston takaisinmyyntisopimuksen osana saamia omaisuuseriä ei saa myydä, sijoittaa uudelleen, pantata tai siirtää muulla tavoin toiselle.”</p>
--	---

Komission ehdottama teksti

EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾

Perustelu

EKP ymmärtää, että tämän säännöksen tarkoituksena on yleisesti sulkea arvopaperistamiset niiden omaisuuserien luettelon ulkopuolelle, joita rahamarkkinarahastot voivat ottaa vastaan takaisinmyyntisopimuksissa. Monitulkintaisuuden välttämiseksi kyseistä tekstiä olisi muutettava.

Muutos 6

29 artiklan 2 kohta

”2. Kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

[...]

- (b) kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomaisen hyväksyy kyseisen rahamarkkinarahaston yksityiskohtaisen suunnitelman, jossa vahvistetaan 31 artiklan mukaista puskurin käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt;”

”2. Kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

[...]

- (b) kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomaisen hyväksyy, **EAMV:n lausuntoa pyydettyään**, kyseisen rahamarkkinarahaston yksityiskohtaisen suunnitelman, jossa vahvistetaan 31 artiklan mukaista puskurin käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt;”

Perustelu

Tämä säännös nykyisessä muodossaan antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille merkittävää harkintavaltaa, minkä tahattomana seurauksena voi olla valvonnan lievyyden kannustaminen. Jotta varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset koko unionin alueella, EAMV olisi otettava menettelyyn mukaan.

Muutos 7

38 artiklan 3 kohta

”3. EAMV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset sellaisen raportointimallin laatimiseksi, joka sisältää kaikki 2 kohdassa luetellut tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

”3. EAMV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, **joissa määritetään yhtenäiset muodot ja niissä sovellettava jaksotus sekä sovellettavat määräpäivät, määritelmät ja tietotekniikkaratkaisut** sellaisen raportointimallin laatimiseksi, joka sisältää kaikki 2 kohdassa luetellut tiedot **sisältäviä, unionissa annettavia ilmoituksia varten.**

EAMV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
----------------------------	---

Perustelu

Ehdotettujen muutosten tarkoituksena on muodollisesti yhdenmukaistaa ja selventää EAMV:n tehtävien laajuutta EBA:lle Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 annettujen tehtävien perusteella ⁽⁶⁾. Ehdotetun asetuksen 38 artiklan 3 kohdassa olisi säädettävä alustavasta määräajasta, jonka kuluessa EAMV:n tulisi toimittaa teknisten standardien luonnokset komissiolle. Ihannetapauksessa tämän määräajan tulisi olla linjassa ehdotetun asetuksen voimaantulon kanssa, jotta varmistettaisiin, että EAMV voi luoda riipeästi keskitetyt tietokannan, joka sisältää kaikkia unionin rahamarkkinarahastoja koskevia yhtenäisiä ja vertailukelpoisia tietoja.

Muutos 8

38 artiklan 4 kohta

<p>”4. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EAMV:lle kaikki tämän artiklan mukaisesti saadut tiedot ja muut mahdolliset ilmoitukset tai tiedot, jotka vaihdetaan rahamarkkinarahaston tai sen hoitajan kanssa tämän artiklan mukaisesti. Tiedot on on toimitettava EAMV:lle viimeistään 30 päivän kuluttua raportointivuosineljänneksen päättymisestä.</p> <p>EAMV kerää tiedot perustaakseen keskustietokannan kaikista rahamarkkinarahastoista, jotka ovat sijoittautuneet unioniin tai joita hoidetaan tai markkinoidaan unionissa. Euroopan keskuspankillla on oikeus päästä tähän tietokantaan ainoastaan tilastotarkoituksia varten.”</p>	<p>”4. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EAMV:lle kaikki tämän artiklan mukaisesti saadut tiedot ja muut mahdolliset ilmoitukset tai tiedot, jotka vaihdetaan rahamarkkinarahaston tai sen hoitajan kanssa tämän artiklan mukaisesti. Tiedot on on toimitettava EAMV:lle viimeistään 30 päivän kuluttua raportointivuosineljänneksen jakson päättymisestä.</p> <p>EAMV kerää tiedot perustaakseen keskustietokannan kaikista rahamarkkinarahastoista, jotka ovat sijoittautuneet unioniin tai joita hoidetaan tai markkinoidaan unionissa. Euroopan keskuspankillla ja Euroopan järjestelmäriskikomitealla on oikeus päästä tähän tietokantaan ainoastaan tilastotarkoituksia varten.”</p>
--	---

Perustelu

EKP, yhdessä eurojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän muiden keskuspankkien ja EJRK:n kanssa, valvoo systemaattisesti ja arvioi finanssisektorin syklisiä ja rakenteellista kehitystä euroalueella ja koko unionissa. Laajempi pääsy tietokantaan edistäisi näin ollen EKP:n analyttistä työtä, kun se pyrkii tunnistamaan rahamarkkinarahastosektorilta peräisin olevia riskejä.

Muutos 9

46 artikla

<p>”46 artikla</p> <p>Voimaantulo</p> <p>Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.</p> <p>Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.”</p>	<p>”46 artikla</p> <p>Voimaantulo ja soveltamispäivä</p> <p>1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.</p> <p>2. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.</p> <p>Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.”</p>
---	--

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
----------------------------	---

Perustelu

Asetuksen soveltamispäivää ei ole mainittu. Täytäntöönpanon helpottamiseksi se olisi yhtenäistettävä kalenterivuoden kanssa.

-
- ⁽¹⁾ Lihavointi tekstissä osoittaa EKP:n lisättäväksi ehdottaman uuden tekstin. Tekstissä oleva yliviiha osoittaa EKP:n poistettavaksi ehdottaman tekstin.
- ⁽²⁾ Ks. EAMV:n "Peer Review, Money Market Funds Guidelines", 15.4.2013 (ESMA/2013/476), saatavilla EAMV:n verkkosivuilla www.esma.europa.eu
- ⁽³⁾ Tätä määritelmää on tarkennettu edelleen EAMV:n vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista annetun direktiivin keskeisiä käsitteitä koskevissa suuntaviivoissa.
- ⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 345/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista riskipääomarahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 236/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, lyhyeksimyynnistä ja tietyistä luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyvistä kysymyksistä (EUVL L 86, 24.3.2012, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakava-raisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).
-